

ADVENTO METŲ KETVIRČIO TREČIADIENIS

Senovinė ir rūpestingai saugoma Metų ketvirčio tradicija atėjo iš Romos Bažnyčios. Keturis kartus per metus, metų laikų sandūroje, trys savaitės dienos (trečiadienis, penktadienis ir šeštadienis) buvo skirtos maldai ir pasninkui, prašant Dievą palaimos naujam metų laikui, taip pat šventimams, kurie vyko per sekmadienio nakties vigiliją.

Adventas, jaunesnė tradicija, suteikė gruodžio ketvirčiui ypatingą Kalėdų laukimo ir pasiruošimo joms nuotaiką, užgoždamas pasninko ir atgailos idėjų. Izaijo, išpranašavusio, kad Mesijas gims iš Mergelės (skaitinys iš pranašo Izaijo knygos), pranašystės, taip pat ir Evangelijos, skelbiančios Apreiškimą, eilutėmis trečiadienio Mišiose ypač išskiriama Švč. M. Marija.

Švč. Mergelei Marijai skirtos Mišios „Rorate“, pavadintos pagal pirmuosius introito žodžius (Rorate, cæli), kilo iš šių „auksinių mišių“ (missa aurea).

Introitus

Is. 45, 8. Rorate, cæli, désuper, et nubes pluant iustum: aperiátur terra, et gériminet Salvatórem.

Ps. 18, 2. Cæli enárrant glóriam Dei: et ópera mánuum eius annúntiat firmaméntum.

Collecta

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut redemptiónis nostræ ventúra sollémnitas et præsentis nobis vitæ subsídia cónferat, et æternæ beatitúdinis præmia largiátur. Per Dominum nostrum...

Lectio

Lectio Isaiaë Prophetæ (Is. 2, 2–5)

Introitas

Iz 45, 8. Rasokite, dangūs, iš aukštybių; tegul debesys išlyja teisųjį; teprasiveria žemė ir teišželdo Išganytoją.

Ps 18, 2. Dangus apskalinėja Dievo garbę, o dangaus skliautas skelbia jo rankų darbą.

Kolekta

Meldžiame Tave, visagali Dieve, kad ateinančios atpirkimo šventės padėtų šiame gyvenime ir dovanotų mums amžinąją laimę. Per mūsų Viešpatį...

Skaitinys

Skaitinys iš pranašo Izaijo knygos. (Iz 2, 2–5)

In diebus illis: Dixit Isaias Propheta: Erit in novissimis diebus præparatus mons domus Domini in vertice montium, et elevabitur super colles, et fluent ad eum omnes gentes. Et ibunt populi multi, et dicent: Venite et ascendamus ad montem Domini, et ad domum Dei Iacob, et docebit nos vias suas, et ambulabimus in semitis eius: quia de Sion exhibit lex, et verbum Domini de Ierusalem. Et iudicabit gentes, et arguet populos multos: et conflabunt gladios suos in vomeres et lanceas suas in falces. Non levabit gens contra gentem gladium: nec exercebuntur ultra ad proelium. Domus Iacob, venite, et ambulemus in lumine Domini, Dei nostri.

Graduale

Ps. 23, 7, 3 et 4. Tollite portas, principes, vestras: et elevamini, portæ æternales: et introibit Rex gloriæ. **V.** Quis ascendet in montem Domini? aut quis stabit in loco sancto eius? Innocens manibus et mundo corde.

Collecta

Festina, quæsumus, Domine, ne tardaveris, et auxillium nobis supernæ virtutis impende; ut adventus tui consolationibus subleventur, qui in tua pietate confidunt: Qui vivis et regnas...

Anomis dienomis: pranašas Izaijas kalbėjo: Ateityje įvyks – Viešpaties Namų kalnas stovės tvirtai iškilęs virš kalnų ir bus už kalvas aukštesnis. Visos tautos plūs jo linkui; daug tautų ateis ir sakys: „Ateikite, kopkime į Viešpaties kalną, į Jokūbo Dievo Namus, kad jis pamokytų mus savo kelių, kad mes eitume jo takais.“ Nes iš Siono ateis mokymas ir Viešpaties žodis iš Jeruzalės. Taip jis išspręs ginčus tarp tautų, nuspręs daugelio žmonių bylas; jie perkals savo kalavijus į arklus, o ietis – į genklį medžiams genėti. Viena tauta nebekels kalavijo prieš kitą, nebus mokomasi kariauti. O Jokūbo namai! Ateikite, gyvenkime Viešpaties, mūsų Dievo, šviesoje!

Gradualas

Ps 23, 7, 3 ir 4. Atsiverkite, vartai, atsidarykite, amžinosios durys, kad įeitų garbės Karalius! **V.** Kas įkops į Viešpaties kalną, arba kas atsistos jo šventoje vietoje? Tas, kurio rankos nekaltos ir širdis tyra.

Kolekta

Paskubėk, meldžiame Tave, Viešpatie, nevėluok ir padėk mums savo galybe, kad Tavo atėjimo paguoda palengvintų Tavo malone pasitikinčiųjų kančias. Kuris gyveni ir viešpatauji...

Lectio

Lectio Isaíæ Prophétæ. (Is. 7, 10–15)

In diébus illis: Locútus est Dóminus ad Achaz, dicens: Pete tibi signum a Dómino, Deo tuo, in profúndum inférni, sive in excélsis supra. Et dixit Achaz: Non petam et non tentábo Dóminum. Et dixit: Audíte ergo, domus David: Numquid parum vobis est, moléstos esse homínibus, quia molesti estis et Deo meo? Propter hoc dabit Dóminus ipse vobis signum. Ecce, Virgo concípiet et páriet filium, et vocábitur nomen eius Emmánuel. Butýrum et mel cómedet, ut sciat reprobare malum et elígere bonum.

Graduale

Ps. 144, 18 et 21. Prope est Dóminus ómnibus invocántibus eum: ómnibus qui ívocant eum in veritáte. **V.** Laudem Dómini loquétur os meum: et benedícat omnis caro nomen sanctum eius.

Evangelium

Sequéntia sancti Evangélii secundum Lucam. (Luc. 1, 26–38)

In illo tempore: Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitatem Galilaeæ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Ioseph, de domo David, et nomen Vírginis María. Et ingræssus An-

Skaitinys

Skaitinys iš pranašo Izaijo knygos. (Iz 7, 10–15)

Anomis dienomis: Viešpats vėl kalbėjo Ahazui: „Prašyk Viešpatį, savo Dievą, sau ženklą, – tebūna jis ar iš Šeolo gelmių, ar iš padangės aukštybių.“ Ahazas atsakė: „Ne! Neprašysiu ir negundysiu Viešpaties!“ Tuomet jis atsakė: „Klausykite, Dovydo namai! Negi per maža jums varginti žmones, kad jūs varginate ir mano Dievą?! Todėl pats Viešpats duos jums ženklą: Štai ta mergelė laukiasi, – ji pagimdys sūnų ir pavadinis jį Emanuelio vardu. Varške ir medumi jis maitinsis, kai mokės atmesti, kas pikta, ir rinktis, kas gera.“

Gradualas

Ps 144, 18 ir 21. Arti yra Viešpats tiems, kurie jo šaukiasi ir nuoširdžiai į jį kreipiasi. **V.** Mano burna skelbs Viešpaties šlovę. Telaimina jo šventąjį vardą visa, kas gyva.

Evangelija

Šventosios Evangelijos pagal Luką tęsinys. (Lk 1, 26–38)

Anuo metu: Angelas Gabrielius buvo Dievo pasiųstas į Galilėjos miestą, kuris vadinasi Nazaretas, pas mergelę, sužadėtą su vyru, vardu Juozapas, iš Dovydo namų; o mergelės vardas buvo Marija. Atėjęs

gelus ad eam, dixit: Ave, grátia plena; Dóminus tecum: benedícta tu in muliéribus. Quæ cum audísset, turbáta est in sermóne eius: et cogitábat, qualis esset ista salutátio. Et ait Angelus ei: Ne tímeas, María, invenísti enim grátiam apud Deum: ecce, concípies in útero, et páries fílium, et vocábis nomen eius Iesum. Hic erit magnus, et Filius Altíssimi vocábitur, et dabit illi Dóminus Deus sedem David, patris eius: et regnábít in domo Iacob in ætérnum, et regni eius non erit finis. Dixit autem María ad Angelum: Quómodo fiet istud, quóniam virum non cognóscó? Et respóndens Angelus, dixit ei: Spíritus Sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi. Ideóque et quod nascétur ex te Sanctum, vocábitur Fílius Dei. Et ecce, Elísabeth, cognáta tua, et ipsa concépit fílium in senectúte sua: et hic mensis sextus est illi, quæ vocátur stérilis: quia non erit impossíbile apud Deum omne verbum. Dixit autem María: Ecce ancílla Dómini, fiat mihi secúndum verbum tuum.

Offertorium

Is. 35, 4. Confortámini, et iam nolite timére: ecce enim, Deus noster retribuet iudícium: ipse véniet, et salvos nos fáciat.

pas ją, angelas taré: „Sveika, malonėmis apdovanotoji! Viešpats su tavimi!“ Išgirdusi šiuos žodžius, ji sumišo ir galvojo sau, ką reiškia toks sveikinimas. O angelas jai taré: „Nebijok, Marija, tu radai malonę pas Dievą! Štai tu pradėsi įšciose ir pagimdysi sūnų, kurį pavadinsi Jėzumi. Jisai bus didis ir vadinsis Aukščiausiojo Sūnus. Viešpats Dievas duos jam jo tėvo Dovydo sostą; jis viešpataus Jokūbo namuose per amžius, ir jo viešpatavimui nebus galo.“ Marija paklausė angelą: „Kaip tai įvyks, jeigu aš nepažįstu vyro?“ Angelas jai atsakė: „Šventoji Dvasia nužengs ant tavęs, ir Aukščiausiojo galybė pridengs tave savo šešėliu; todėl ir tavo kūdikis bus šventas ir vadinamas Dievo Sūnumi. Antai tavoji giminaitė Elzbieta pradėjo sūnų senatvėje, ir šis mėnuo yra šeštas tai, kuri buvo laikoma nevaisinga, nes Dievui nėra negalimų dalykų.“ Tada Marija atsakė: „Štai aš Viešpaties tarnaitė, tebūna man, kaip tu pasakei.“

Ofertorijus

Iz 35, 4. Būkite stiprūs ir daugiau nebijokite. Štai mūsų Dievas ruošiasi teisti. Jis pats ateis mūsų išgelbėti.

Secreta

Accépta tibi sint, quæsumus, Dómine, nostra ieiúnia: quæ et expiándo nos tua grátia dignos efficiant, et ad sempiterna promíssa perdúcant. Per Dominum nostrum...

Præfatio communis

Vere dignum et iustum est, æquum et salutare, nos tibi semper et ubique gratias agere: Domine, sancte Pater, omnipotens æterne Deus: per Christum, Dominum nostrum. Per quem maiestatem tuam laudant Angeli, adorant Dominationes, tremunt Potestates. Cæli cælorumque Virtutes ac beata Seraphim socia exultatione concelebrant. Cum quibus et nostras voces ut admitti iubeas, deprecamur, supplici confessione dicentes: Sanctus.

Communio

Is. 7, 14. Ecce, Virgo concípiet et páriet filium: et vocábitur nomen eius Emmánuel.

Postcommunio

Salutáris tui, Dómine, munere satiáti, súpplices deprecámur: ut, cuius lætámur gustu, renovémur effectú. Per Dominum nostrum...

Sekreta

Viešpatie, tebūna Tau priimtina mūsų atgaila, kad, ja atsiteisdami, taptume verti Tavo malonės ir pasiektume amžinąją laimę. Per mūsų Viešpatį...

Bendroji prefacija

Tikrai verta ir teisinga, reikalinga ir išganinga, kad mes Tau visuomet ir visur dėkotume, Viešpatie, šventasis Tėve, visagali Dieve, per Kristų mūsų Viešpatį. Per Jį Tavo didybę šlovina angelai, garbina viešpatystės, dreba galybės. Dangūs ir dangiškosios kariaunos, taip pat ir palaimintieji serafimai vieningu džiūgavimu drauge aukština. Prašome, liepk, kad į jų tarpą būtų priimti ir mūsų balsai, su nuolankiu išpažinimu tariantys: Šventas.

Komunija

Iz 7, 14. Štai Mergelė pradės ir pagimdys sūnų, ir pavadins jį Emanuelio vardu.

Postkomunija

Pasisotinę išganinga dovana, Tave, Viešpatie, nuolankiai maldaujame, kad su džiaugsmu priimtų paslapčių veikimas mus atnaujintų. Per mūsų Viešpatį...